

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2551/2538

นาย กฤษ กาญจนวัฒน์โจทก์ นาง รวีวรรณ คำวิเศษณ์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3,
พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 3,
พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 2

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ.2497มาตรา3ซึ่งอยู่ระหว่างพิจารณาของศาลก่อนวันที่พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ.2534มาตรา4ใช้บังคับไม่ถูกยกเลิกตามมาตรา10แห่งพระราชบัญญัติฉบับใหม่เป็นเรื่องกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังซึ่งมีอัตราโทษเบากว่าและเป็นคุณแก่จำเลยจึงต้องบังคับตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา3โดยโจทก์ไม่จำต้องยื่นคำร้องขอแก้หรือเพิ่มเติมฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ.2534มาตรา4แต่อย่างใดโจทก์ ฟ้อง ขอให้ ลงโทษ ตาม พระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิด อัน เกิดจากการ ใช้ เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3ศาลชั้นต้น ได้สวน มูลฟ้อง แล้ว เห็นว่า คดีนี้มีมูล ให้ ประทับ ฟ้องจำเลย ให้การ ปฏิเสธศาลชั้นต้น พิพากษา ว่า จำเลย มี ความผิด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 จำคุก 1 ปีจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ ภาค 2 พิพากษายืนจำเลย ฎีกาศาลฎีกา วินิจฉัย ว่า "มี ปัญหา วินิจฉัย ตามฎีกา ของ จำเลย ประการ แรกว่า คดี นี้ โจทก์ ฟ้อง ขอให้ ลงโทษ จำเลย ตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอัน เกิดจาก การ ใช้ เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ขณะ คดี อยู่ ระหว่าง พิจารณาของศาลชั้นต้น มี พระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ. 2534 มาตรา 3 ยกเลิกพระราชบัญญัติ ว่าด้วย ความผิด อัน เกิดจากการ ใช้ เช็ค พ.ศ. 2497 แต่ โจทก์ มิได้ ยื่น คำร้องขอแก้ หรือ เพิ่มเติมฟ้อง ขอให้ ลงโทษ จำเลย ตาม พระราชบัญญัติ ว่าด้วย ความผิด อัน เกิดจากการใช้ เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 การ ที่ ศาลล่าง ทั้ง สอง พิพากษา ว่าจำเลย มี ความผิด ตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ. 2534 มาตรา 4 จึง

คำพิพากษา

เกินคำขอไม่ชอบ นั้น เห็นว่า แม้ ตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534มาตรา 3 ให้ยก เลิก พระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ. 2497 แต่ตาม มาตรา 10 แห่ง พระราชบัญญัติ ดังกล่าว บัญญัติ ว่า"สำหรับ บรรดา ความผิด ตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วย ความผิด อัน เกิดจากการ ใช้ เช็ค พ.ศ. 2497 ซึ่ง แก้ไข เพิ่มเติม โดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 196 ลงวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2515 ซึ่ง อยู่ใน ระหว่างพิจารณาของ ศาล ไດ ก่อน วันที่ พระราชบัญญัติ นี้ ใช้ บังคับ ให้ ศาล นั้น ดำเนินการพิจารณาพิพากษา ต่อไป ได้ " เมื่อ บรรดา ความผิด ตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 ซึ่ง อยู่ใน ระหว่างพิจารณา ของ ศาล ไດ ก่อน วันที่ พระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิด อัน เกิดจาก การ ใช้ เช็ค พ.ศ. 2534 ใช้ บังคับ ศาล นั้น ย่อม ดำเนินการ พิจารณาพิพากษา ต่อไป ได้ ความผิด ตาม พระราชบัญญัติ ว่าด้วย ความผิด อัน เกิดจาก การ ใช้ เช็ค พ.ศ.

2497 ซึ่ง อยู่ใน ระหว่าง พิจารณา ของ ศาล ก่อน วันที่พระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 ใช้ บังคับ จึง ไม่ ถูก ยกเลิก ตาม มาตรา 10 แห่ง พระราชบัญญัติ ดังกล่าว กรณี จึง มีใช้ บทบัญญัติ ของ กฎหมาย ที่ บัญญัติ ภายหลัง การกระทำ นั้นไม่เป็น ความผิด ต่อไป อัน จะ ถือว่า กฎหมาย ที่ บัญญัติ ภายหลัง ยกเลิกความผิด ตาม กฎหมาย ที่ ใช้ ใน ขณะ กระทำผิด ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 วรรคสอง แต่ เป็น เรื่อง กฎหมาย ที่ ใช้ ใน ขณะ กระทำผิด แตกต่างกับ กฎหมาย ที่ ใช้ ใน ภายหลัง การกระทำ ผิด ซึ่ง มี อัตราโทษ เบากว่า กฎหมายที่ ใช้ ใน ขณะ กระทำ ความผิด และ เป็น คุณ แก่ จำเลย จึง ต้อง ใช้ กฎหมายที่ ใช้ ใน ภายหลัง การกระทำ ผิด กับ จำเลย ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 ศาลล่าง ทั้ง สอง พิพากษา ต้อง กัน มา นั้น ชอบแล้ว ฎีกา จำเลย ข้อ นี้ฟังไม่ขึ้น "พิพากษายืน

องค์คณะ

ทองเลื่อน พูลพิพัฒน์ · จอห์น ทรัพย์ เทียงธรรม · สมมาตร พรหมานุกูล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← [deka.supremecourt.or.th](https://www.thaideka.online/deka/2551/2538) · <https://www.thaideka.online/deka/2551/2538>